

Asia: VN/558/2022

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle julkisten työvoima- ja yrityspalveluiden uudelleen järjestämistä koskevaksi lainsäädännöksi

Lakiesityksen luvut 2-12

Huomionne hallituksen esityksen luvusta 2 *Nykytila ja sen arviointi:*

Kontiolahden kunnan näkemys on, että työvoimapalvelujen järjestämisvastuu tulee säätää lailla kaikkien kuntien tehtäväksi, muiden kunnan lakisääteisten tehtävien tavoin. Näin jokaisella kunnalla säilyy vaikutusmahdollisuus kuntansa palveluihin. Kunnat tekevät luonnollisesti jatkuvasti yhteistyötä toistensa kanssa ja kunnille tulee suoda mahdollisuus luoda itse soveltuvat yhteistyön muodot uudistuksen toteuttamiseen.

Kunnissa pystytään paikallisen ekosysteemin sisällä kehittämään poikkihallinnollisesti, lähipalveluna ja paikallisuus huomioon ottaen kuntalaisten tarvitsemat, asiakaslähtöiset työllisyys- ja elinkeinopalvelut.

Huomionne hallituksen esityksen luvusta 3 *Tavoitteet:*

Kontiolahden kunta pitää positiivisten työllisyysvaikutuksien aikaansaamista tärkeänä tavoitteena ja toteaa, että kunnan mahdollisuudet onnistua työvoimapalvelujen järjestämisellä vaikuttamaan paikalliseen työllisyyskehitykseen, ovat erittäin paljon kiinni siitä, miten tehtävien resursoinnin ja rahoituksen elementit ovat suhteessa tosiasiallisesti kunnalle siirtyvästä tehtäväkokonaisuudesta aiheutuviin kustannuksiin. Lisäksi tavoitteiden saavuttamiseen vaikuttaa erityisen paljon se, kuinka paljon tilaa toimintojen kehittämiseen ja työvoima- ja yrityspalvelujen muuhun kuntaekosysteemiin integroitumiseen kunnille annetaan. Yksityiskohtaisesti palveluprosesseja ja kuntien välistä yhteistyötä ylisäätelemällä kavennetaan onnistumisen edellytyksiä.

Kontiolahden kunnan näkemys on, että työllisyyspalveluiden järjestämisvastuun määrittelemisen vähintään 20 000 työvoimapohjalla on tarpeettoman korkea ja joustamaton. Työvoimapohjan rajaamiselle ei ole annettu kattavia perusteluita ja toteutuessaan se rikkoo alueiden luonnolliset työssäkäyntialueet.

Järjestämisvastuu tulisi antaa kaikille kunnille, tai lakiluonnoksessa mainittua työvoimapohjan määrää tulisi laskea. Tämä on tärkeää erityisesti kehyskunnille, joista monet ovat kasvavia työvoimapohjaltaan. Järjestämisvastuun osalta ei tule myöskään edellyttää yhteistä maarajaa

kuntien muodostaman yhteistoiminnan ehtona, koska työssäkäyntialueet, tulevat hyvinvointialueet ja paikalliset ratkaisut esimerkiksi elinvoima- tai koulutuspalvelujen toteuttamiseksi vaihtelevat. Kunnilla tulee olla mahdollisuus rakentaa yhteistoimintaa tosiasiallisista paikallisista tarpeista lähtien ja olemassa olevat yhteistoiminnan muodot huomioiden.

Mikäli järjestämisvastuun minimirajasta kuitenkin pidetään kiinni, tulee lakiin kirjata järjestämisvastuun määritelmä siten, että paikalliset mallit ja kuntakohtainen päätös- ja ohjausvalta paikallisiin olosuhteisiin parhaiten soveltuvan mallin käyttämisestä on mahdollinen ja rahoitusmallin yhtenäisyys perustuu työttömien määrään (kustannusvastuuseen).

Huomionne hallituksen esityksen luvusta 4.1 Keskeiset ehdotukset:

Vastuuta työnhakijoille ja yrityksille ja muille työnantajille tarjottavista palveluista esitetään siirrettäväksi pääosin kuntien vastuulle. Nyt näyttää kuitenkin siltä, että tehdyn esityksen mukaan tehtävä siirtyisi todellisuudessa suurelta osin yhteistoiminta-alueille. Lakiluonnoksessa esitetty malli järjestämisvastuusta kaventaa kuntien toimintamahdollisuuksia. Tällä hetkellä esimerkiksi Kontiolahden kunta on vapaaehtoisesti hakeutunut mukaan työllisyyden kuntakokeiluun ja toteuttaa työvoimapalveluja kokeilulain mukaisesti. Yhteistyö perustuu sopimuksellisuuteen ja se on ollut kuntien välillä toimiva malli. Lakiluonnoksessa esitetty järjestämisvastuun määrittely ei mahdollista tällaisen sopimukseen perustuvan yhteistyön jatkamista työvoimapohjan alle jääville kunnille, vaan edellyttäisi yhteistä kuntayhtymää tai vastuukuntamallia. Kontiolahden kunnan näkemyksen mukaan nykyisen sopimukseen perustuvan yhteistyön muuttuminen vastuukuntamallin tai kuntayhtymän kautta toteutettavaksi, ei toisi mitään lisäarvoa toiminnan toteuttajille tai palvelujen käyttäjille, mutta se voisi lisätä toiminnan hallinnollisia kustannuksia, ja heikentäisi kuntien välistä tasa-arvoista neuvotteluasemaa. Tällä voi olla välillisiä vaikutuksia myös eri kuntien yhteisten työvoima-alueiden paikallisten palvelujen heikkenemiseen.

Työvoimaviranomaisen tulisi järjestää julkisina työvoimapalveluina työnvälityspalveluja, tieto- ja neuvontapalveluja, työnhaku-, ura- ja työhönvalmennusta sekä työvoimakoulutusta.

Uudistuksen tavoitteiden toteutumiseksi palveluiden tulisi muodostaa selkeät, tarkoituksenmukaiset ja kustannustehokkaat kokonaisuudet. Tämä vaatii tehtävien jaon ennakkoluulotonta tarkastelua. Esityksestä ei selkeästi ja yksilöidysti käy ilmi, mitkä tehtävät siirtyvät valtiolta kunnille ja mikä on kyseisiä tehtäviä hoitavan henkilöstön määrä. Esityksessä ei myöskään selkeästi käy ilmi, mitkä tehtävät lakkaavat ja mitkä korvautuvat uusilla tehtävillä. Kunnille siirtyvän henkilöstön määrä vaihtelee eri kohdissa esitystä.

Esityksessä on jätetty epätarkoituksenmukaisesti siirtämättä kuntiin useita tehtäviä, jotka kiinteästi kuuluvat TE-palveluiden asiakaspalvelukokonaisuuteen. Näitä ovat mm. eräitä työttömyys-turvan myöntämiseen liittyvät tehtävät, sekä Onni -matalan kynnyksen mielen hyvinvoinnin palvelut nuorille (ONNI-toiminta), joka selkeästi liittyy kunnille laissa työllistymistä edistävästä monialaisen tuen yhteistoiminnasta kaavaillun laajemman tehtävän, nuorten työllistymistä edistävä monialaisen tuen yhteispalvelun toteuttamisen yhteyteen. Iso keskeinen kokonaisuus on myös henkilöasiakkaiden puhelinpalvelu ja alkavan yrittäjän ja työnantaja-/yritysassiakkaan puhelinpalvelut, jotka ovat esityksen mukaan jäämässä valtiolle.

Asiakastietojen käsittely ja valtakunnalliset tietojärjestelmäpalvelut sekä palvelualusta

Rekisterinpitäjyyttä lähestytään ehdotuksessa valtakunnallisen tietovarannon näkökulmasta, josta todetaan 13 luvun 10 §:ssä, että kehittämis- ja hallintokeskus ja työvoimaviranomaiset ovat varannon yhteisrekisterinpitäjiä. Yhteisrekisterinpitäjyys edellyttää Euroopan tietosuojaneuvoston

ohjeen (7/2020), että rekisterinpitäjät yhdessä päättävät henkilötietojen käsittelyn tarpeesta ja edellytyksistä. Käsittelyn kohteena oleva kokonaisuus tulisi siten olla kaikkien yhteisrekisterinpitäjyydessä mukana olevien organisaatioiden käsittelyssä. On myös mahdollista, että samassa tietovarannossa olevia tietoja käsitellään eri rekisterinpitäjien toimesta. Kontiolahden kunta pitää epäselvänä yhteisrekisterinpitäjyyden soveltamista ehdotettuun kokonaisuuteen.

Rekisterinpitäjyys seuraa yleensä järjestämisvastuuta viranomaistoiminnassa. Tässä työvoimaviranomaisena toimiva kunta toimisi rekisterinpitäjänä suhteessa sen järjestämisvastuussa käsittelyssä oleviin henkilötietoihin. Samoin kuntayhtymä tai vastuukunta toimisi rekisterinpitäjänä suhteessa sen järjestämisvastuussa käsittelyssä oleviin henkilötietoihin järjestämisvastuussa ollessaan. Rekisterinpitäjyys säilyy järjestämisvastuulla olevalla taholla siitä riippumatta, että toimintoja tai tehtäviä voidaan ulkoistaa tai siirtää toiselle viranomaiselle hoidettavaksi. Esimeriksi tilanteessa, jossa kuntayhtymä sopisi jäsenkuntien kanssa työvoimapalveluihin kuuluvien tehtävien hoitamisesta, jäsenkunta toimisi henkilötietojen käsittelijänä ja kuntayhtymä rekisterinpitäjänä.

Henkilötietojen käsittelyn vastuukysymykset eri toimintamalleissa jäävät lakiehdotuksen perusteella epäselväksi. Samoin se, missä määrin työvoimapalvelujen tuottaja tai työllistämistä tukevan palvelun tuottaja voidaan pitää omina rekisterinpitäjänä työvoimaviranomaisen lisäksi.

Sosiaali- ja terveystietojen käsittelystä työllisyyspalveluissa: Ehdotetun sääntelyn 1 luvun 9 §:n yhteistyövelvoite koskee julkisten työvoimapalvelujen toi-meen panoa, suunnittelua ja kehittämistä, eikä se siten muodosta lakiperustetta tiedonvaihdolle hyvinvointialueen tai kunnan sote-palvelujen kanssa. Siten TE-järjestämislain perusteella ei voida esimerkiksi tehdä valmisteilla olevan tulevan asiakastietolain 47 §:n tarkoittamia sote-asiakastiedon monialaisen yhteistyön kirjauksia. Niiden tekeminen olisi asiakkaan palveluprosessin onnistumiseksi tärkeää, kuten lakiehdotukseen on kirjattu. Ehdotetun sääntelyn mukaisissa palveluissa 13 luvun 3 §:n 8 kohdan mukaan sellaiset terveydentilaa ja työ- ja toimintakykyä koskevat tiedot ja arviot, joilla on vaikutusta henkilön työllistymiseen ja jotka ovat välttämättömiä palvelujen tarjoamiseksi hänelle kuuluvat työvoimapalvelussa käsiteltäviin tietoihin. Lisäksi 4 luvun 11 §:ssä todetaan, että kunta voi arvioida työnhakijan työ- ja toimintakykyä yhteistyössä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluntuottajien kanssa ja 4 luvun 12 §:n mukaan työllistymissuunnitelmaan voidaan sisällyttää työllistymiseen vaikuttavan työ- ja toimintakyvyn tai terveydentilan selvittämiseen liittyviä toimia.

Sote-tietoja voidaan kunnan työvoimapalveluissa saada asiakkaalta itseltään tai asiakkaan kirjallisella suostumuksella hyvinvointialueelta. Suostumus sisältää epäsuhdan asiakkaan ja viranomaisen välillä. Siten perusta tiedonvaihdolle kunnan ja hyvinvointialueen sote-palvelujen välillä on heikko silloin, kun kyse ei ole monialaisen tuen yhteistoimintalain tarkoittamista palveluista. Kontiolahden kunta pitää perusteltuna, että perusta tiedonvaihdolle kirjataan vahvemmin esitykseen.

Huomionne hallituksen esityksen luvusta 4.2 *Pääasialliset vaikutukset:*

Järjestämisvastuuta ja rahoitusvastuuta ei tule erottaa toisistaan. Mahdollisimman suurten työvoima-alueiden tavoittelu ja kuntien yhteistoimintaa rajaava ylisääntely heikentää oleellisesti kuntaekosysteemin ja työvoimapalveluiden integraation kokonaisuhyötyjä paikallisella tasolla. Kunnat voivat tarjota yhdenvertaisille palveluille lähellä asukasta olevan toimivan toteutusympäristön, hallinnon ja yhteistyöalustan erilaisille kuntarajat ylittävälle toiminnoille (esim. koulutus-palveluissa). Läheisyysperiaatteen mukaan julkisen vallan päätökset tulisi aina tehdä mahdollisimman lähellä ihmisiä.

Yhdenvertaisten palvelujen periaate ohjaa kuntia vapaaehtoisesti hakeutumaan yhteistyöhön niiden palveluiden kohdalla (hankinnat, maahanmuuttajien palvelut jne.), joissa tarvetta yhteistyölle on. Kunnilla on tahdon lisäksi osaamista ja kykyä järjestää palvelut parhaalla mahdollisella tavalla oman alueensa palveluiden organisoimiseksi ja yhdyspintahaasteiden minimoimiseksi. Kuntien välisissä yhteistyösopimuksissa kuvattujen palvelu- ja rahoitusmallien kautta voidaan varmistaa se, että palvelujen yhdenvertaisuus sekä saatavuus toteutuvat ja että jokainen yksittäinenkin kunta selviää tehtävästä. Tärkeää on, että järjestämisvastuu ja sen hoitamiseksi annettu rahoitus eivät eriydy.

Huomionne hallituksen esityksen luvusta 5 *Muut toteuttamismallit*:

Kunta voisi ehdotetun 2 luvun 2 §:n mukaan järjestää kunnan vastuulle kuuluvat työvoimapalvelut itse, jos kunnan työvoiman määrä on vähintään 20 000 henkilöä. Jos kunnan työvoiman määrä jää tämän alle, sen on muodostettava palveluiden järjestämiseksi yhteistoiminta-alue (työllisyysalue) yhden tai useamman kunnan kanssa niin, että työvoiman määrä on vähintään 20 000. Työllisyysalueen tulee lisäksi muodostaa alueellisesti yhtenäinen, työmarkkinoiden ja työssäkäynnin kannalta toimiva alue.

Perustelujen mukaan vuonna 2019 vähintään 20 000 henkilön työvoimapohja oli kaikkiaan 26 Manner-Suomen kunnassa. Itsenäinen järjestämisvastuu olisi näin ollen 21 suurimmalla kaupungilla, Kokkolan kaupungilla sekä viidellä Uudenmaan kehyskunnalla. Valtioneuvosto voi antaa alle 20 000 mutta vähintään 17 000 työvoimapohjan työllisyysalueelle luvan järjestää palveluja, jos se on tarpeen kielellisten oikeuksien turvaamiseksi tai työllisyysalueen muodostaminen edellyttäisi useamman työssäkäyntialueen yhdistämistä (voimaanpanolaki 4 §). Työssäkäyntialueen yhtenäisyyden vaatimuksen vuoksi ehdotettu laki edellyttää käytännössä keskuskaupungin ja sitä ympäröivien kuntien muodostamaa yhteistoiminta-alueita. Suurin osa suuristakaan kaupungeista ei näillä edellytyksillä voisi järjestää palveluja yksinään, huolimatta työvoiman riittävästä määrästä. Useissa tapauksissa alueet muodostuvat nykyisten maakuntien kokoisiksi. Voidaan kysyä, mikä olisi tuolloin se ratkaisevan suuri ero nykyiseen tilanteeseen verrattuna, jossa TE-toimistot vastaavat alueensa työvoimapalveluista (pois lukien kuntakokeilun tuomat poikkeukset), jos työllisyysalueet muodostuisivat tähän lakiluonnoksen kirjaukseen perustuen? Pikemminkin kyse olisi yhden alueellisen hallintorakenteen lisäämisestä julkiselle sektorille, joka enemmän etäännyttäisi, kun toisi palvelut tosiasiallisesti lähemmäs kuntalaisia ja yhteensovittaisi niitä kuntien muihin palveluihin. Esitetty malli asettaa lisäksi kunnat eriarvoiseen asemaan.

Mikäli kunnat eivät pääse sopimukseen yhteistoiminta-alueesta, valtioneuvosto voi esityksen mukaan päättää alueen muodostamisesta, sen hallintomallista, kustannusten jaosta ja muista alueen perustamiseen tarpeellisista asioista. Valtioneuvostolla olisi lisäksi toimivalta päättää kunnan tai kuntien kuulumisesta työllisyysalueisiin, mikäli työvoimapohja ei ole riittävä tai työvoimapohja on kolmena peräkkäisenä vuotena alittanut 20 000 henkilöä. Lisäksi valtioneuvosto voi päättää kunnan kuulumisesta työllisyysalueeseen tai alueen muuttamisesta, jos työvoimaviranomaisen kyky järjestää työvoimapalveluja on merkittävästi vaarantunut muutoin kuin tilapäisesti.

Kontiolahden kunnan näkemyksen mukaan järjestämisvastuun edellyttämä 20 000 työvoima-pohja on tarpeettoman korkea ja tarkoittaa käytännössä yli 40 000 asukkaan väestöpohjaa. Yhdistettynä yhtenäisen työssäkäyntialueen vaatimukseen ehdotettu lainsäädäntö edellyttää vielä huomattavasti suurempaa työvoima- ja väestöpohjaa järjestämisvastuun saamiseksi, mutta ehdotuksesta ei löydy palveluista lähteviä perusteita sille, miksi järjestämisvastuussa olevan tahon tulisi olla työvoimapohjaltaan näin laaja.

Valtioneuvoston toimivalta poiketa työvoimapohjavaatimuksesta 17 000 saakka on vähäinen eikä useimmalle kunnalle anna kovinkaan paljon edellytyksiä poikkeusluvan hakemiseksi.

Kokonaisuutena tarkastellen ehdotetussa ratkaisussa ei pohjimmiltaan vaikuta olevan kyse tehtävän siirtämisestä valtiolta kuntien hoidettavaksi, vaan kuntapohjaisen alueellisen työvoimahallintotason perustaminen.

Työvoimapalvelujen järjestämistä vastuuun lähtökohtana tulisi olla parhaiden mahdollisten edellytysten luominen kunnille, jotta ne voivat onnistua tärkeässä tehtävässä. Tällöin pitäisi hyödyntää työllisyydenhoidon ja siihen kytkeytyvien, jo nyt kunnan vastuulla olevien tehtävien yhteen sovittaminen. Esimerkiksi koulutuksen yhteys työvoimapalveluihin ei esityksessä ole huomioitu paljoakaan. Kontiolahden kunta katsoo, että järjestämistä vastuu tulisi olla jokaisella kunnalla ja kunnat voisivat keskenään sopia kuntalain mukaisesti siitä, kuinka ne tehtävän järjestävät.

Perustuslaki ja säätämistä järjestys

Esityksen mukaan työvoimapalvelut tulisi käytännössä järjestää lähes koko maassa yhteistoiminnassa. Kontiolahden kunta yhtyy Kuntaliiton lausunnossaan esiin nostamaan näkemykseen, jonka mukaan yhteistoimintavelvoite rajoittaa kunnallista itsehallintoa rajoittamalla kuntalaisten suoraan valitseman toimielimen päätösvaltaa. Yhteistoiminnasta on perustuslakivaliokunnan tulkintakäytännön mukaan lähtökohtaisesti mahdollista säätää tavallisessa lainsäätämistä järjestyksessä. Yhteistoiminnan kohteena olevalta tehtävältä on kuitenkin edellytetty ylikunnallista luonnetta. Yhdelle kunnalle ei saa myöskään muodostua yksipuolista määräysvaltaa mahdollistavaa asemaa ja hallinnon järjestelyn on oltava tarkoituksenmukaista. Tehtävästä ei kuitenkaan tee luonteeltaan ylikunnallista esimerkiksi tehtävän perusoikeusliitännä. Olennaista on arvioida, onko yhteistoimintavelvoite tarpeen toiminnan toteuttamiseksi. Aiempi toteutustapa valtionhallinnon organisaatiossa ei liene ole riittävä peruste säätää yhteistoimintavelvoitetta.

Huomionne hallituksen esityksen luvusta 8 *Lakia alemman asteinen sääntely:*

-

Huomionne hallituksen esityksen luvusta 10 *Toimeenpano ja seuranta:*

-

Huomionne hallituksen esityksen luvusta 12 *Suhde perustuslakiin ja säätämistä järjestys:*

Ehdotetun työvoimapalveluiden järjestämislain 3 luvun 4 §:n 2 momentin mukaan työ- ja elinkeinoministeriö voi käynnistää neuvottelumenettelyn sellaisen työvoimaviranomaisen kanssa, jonka kyky järjestää työvoimapalveluja on kahden peräkkäisen vuoden aikana merkittävästi heikentynyt verrattuna muihin vastaaviin työvoimaviranomaisiin. Mikäli tilanne ei työ- ja elinkeinoministeriön ja valtiovarainministeriön laatimasta toimintasuunnitelmasta huolimatta kuitenkaan korjaantuisi, laatisivat ministeriöt arvion siitä, onko työvoimaviranomaisena toimivan kunnan tai kuntayhtymän kyky järjestää työvoimapalveluja merkittävästi vaarantunut. Arvio perustuisi kunnan tai kuntayhtymän palvelujen järjestämistä ja saatavuutta sekä taloutta koskevaan kokonaisarviointiin, jossa voidaan huomioida pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste tai muu vastaava työllistämistä edistävä toiminta, yli 12 kuukauden työttömyyden lisääntyminen verrattuna vastaaviin työvoimaviranomaisiin, palveluprosessin toteutumiseen tai jos kyky järjestää työvoimapalveluja on muusta syystä merkittävästi vaarantunut.

Työ- ja elinkeinoministeriön valvontarooli on poikkeuksellinen. Ministeriö voisi käynnistää alueiden yhdistämiseen tai muuttamiseen johtavan neuvottelumenettelyn, mikäli kunnan tai työllisyysalueen kyky järjestää palvelut olisi kahden viimeisen vuoden aikana merkittävästi heikentynyt verrattuna muihin vastaaviin kuntiin tai työllisyysalueisiin. Päätöksen muutoksesta tekisi valtio-neuvosto. Lähinnä vastaava arviointimenettely kunnissa on kuntalain 118 §:n mukainen erityisen vaikeassa taloudellisessa asemassa olevan kunnan arviointimenettely. Varsinaisesta laillisuusvalvonnasta vastaisi aluehallintovirasto.

Kontiolahden kunta pitää ehdotusta kyseenalaisena perustuslain takaaman kunnallisen itsehallinnon kannalta. Ehdotus perustuu pitkälle menevään ja osin päällekkäiseen kuntien hallinnon ja toiminnan sääntelyyn. Yhtäältä kuntien edellytetään muodostavan tehtävän laajuuteen ja vaativuuteen nähden väestömäärältään suuria työllisyysalueita. Käytännössä hyvin usein 20 000 henkilön työvoimapohja ei kuitenkaan riitä, vaan alueen tulisi olla huomattavasti suurempi yhtenäisen työssäkäyntialuevaatimuksen vuoksi. Lisäksi työ- ja elinkeinoministeriön aloitteesta toteutettava alueen arviointimenettely antaisi valtioneuvostolle toimivallan päättää alueen muuttamisesta päätöksellään. Kontiolahden kunta toteaa, että ehdotettu työvoimapohjavaatimus, työssäkäyntialuevaatimus sekä valtioneuvoston päätösvaltaan yhdistetty arviointimenettely eivät muodosta kokonaisuutta, joka olisi hyväksyttävissä perustuslain 121 §:n tarkoittaman kunnallisen itsehallinnon kannalta. Perustuslain 18 §:n mukainen julkisen vallan velvoite edistää työllisyyttä olisi toteutettavissa myös kunnallisen itsehallinnon kanssa yhteensopivalla tavalla.

Laki työvoimapalvelujen järjestämisestä

Luku 1 sisältää lain yleiset säännökset.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 2 säädettäisiin järjestämisvastuusta.

Erityisesti toivotaan näkemyksiä seuraavista:

- **edut ja hyödyt järjestämisvastuun siirtämisessä kunnille**
- **mahdolliset riskit järjestämisvastuun siirtämisessä kunnille**
- **työvoiman määrää ja työllisyysaluetta koskeva sääntely (huom: poikkeus työvoimapohjan kriteeriin voimaanpanolaisissa)**
- **palvelujen tarjoamista koskeva sääntelyesitys**

Kontiolahden kunnan näkemys on, että kaikki kuntalaissa mainitut yhteistyömuodot tulee olla tosiasiallisesti kuntien käytettävissä valmisteilla olevan työvoimapalveluiden järjestämisvastuun siirron tuomien tehtävien hoitamiseksi. Myös kuntalain 8-luvun mukainen kuntien väliseen yhteistoimintaan kuuluva sopimuksellisuus tulee mahdollistaa lain mukaisesti.

Työllisyyspalveluiden integrointi osaksi paikallisia palveluja ja kunnan toimintaa onnistuu parhaiten, kun järjestämisvastuun omaava kunta voi sopia muiden kuntien kanssa tarvittavasta alueellisestä

yhteistyöstä kuntalain mukaisesti, myös sopimuksellisesti. Kuntayhtymät irrottaisivat tehtävät kunnista ja kunnan palveluista.

Vastuukuntamalli puolestaan johtaisi siihen, että pienten kuntien osallisuus vaarantuu ja niiden ääntä ei kuulla. Esitetyssä mallissa ilman työvoimaviranomaisen järjestämistä olevan kunnan rahoitusvastuu ja toimeenpanovalta tehtävän toteuttamisessa erkanevat toisistaan.

Luvussa 3 säädettäisiin ohjauksesta ja valvonnasta.

Erityisesti toivotaan näkemyksiä seuraavista:

- **valtakunnalliset tavoitteet**
- **työllisyyden edistämisen valtakunnallinen neuvottelukunta ja sen tehtävät**
- **alueelliset työllisyyden edistämisen yhteistyö- ja seurantakeskustelut**

-

Luvussa 4 säädettäisiin työnhakijan palveluprosessista.

Säännökset vastaavat 2. toukokuuta voimaan tulleen uuden asiakaspalvelumallin (niin sanottu pohjoismainen työvoimapalvelumalli) säännöksiä.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 5 säädettäisiin työnvälityksestä ja työnhakuvelvollisuudesta.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 6 säädetään tieto- ja neuvontapalveluista, asiantuntija-arvioinneista, ammatinvalinnan- ja uraohjauksesta sekä valmennuksesta ja kokeilusta.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 7 säädettäisiin työvoimakoulutuksesta.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 8 säädettäisiin muutosturvakoulutuksesta.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 9 säädettäisiin työttömyysetuudella tuetusta työnhakijan omaehtoisesta opiskelusta.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 10 säädettäisiin työnantajalle myönnettävistä tuista (palkkatuki, 55-vuotta täyttäneiden työllistämistuki, työolosuhteiden järjestelytuki).

Näkemyksenne:

-

Luvussa 11 säädettäisiin henkilöasiakkaalle myönnettävistä tuista ja korvauksista (starttiraha, työhön tai palveluun hakeutumisesta aiheutuvien kustannusten korvaus, palveluun osallistumisesta aiheutuvien kustannusten korvaus).

Näkemyksenne:

-

Luvussa 12 säädettäisiin työllistämisvelvoitteesta.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 13 säädettäisiin asiakastietojen käsittelystä ja valtakunnallisesta tietojärjestelmäpalvelusta.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 14 säädettäisiin palvelualustasta.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 15 säädettäisiin tukien ja korvausten maksamisesta ja takaisinperinnästä.

Näkemyksenne:

-

Luku 16 käsittää erinäisiä säännöksiä.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 17 säädettäisiin muutoksenhausta.

Näkemyksenne:

-

Muut esitykseen sisältyvät lakiehdotukset

Laki elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksesta annetun lain muuttamisesta ja laki elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten kehittämis- ja hallintokeskuksesta

Erityisesti toivotaan näkemyksiä, ovatko ehdotetut muutokset ELY-keskusten sekä KEHA-keskuksen tehtäviin riittävän selkeät ja eri toimijoiden yhteistyötä edistävät?

-

Laki työllisyyden edistämisen kuntakokeilusta annetun lain 23 §:n muuttamisesta

-

Laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta

Erityisesti toivotaan näkemyksiä seuraavista:

- **kuntien vastuulle siirtyvien tehtävien rahoitus, ovatko ehdotetut uudet valtionosuuden määräytymiskijät toimivia rahoituksen kohdentamisessa?**
- **kolmen vuoden siirtymäaika laskennalliseen rahoitukseen (voimaantulosäännös)**
- **kunnan työttömyysetuuksien rahoitusvastuun laajentamisen korvaus**

Kuntien itsehallinto perustuu ajatukselle kunnan asukkaista toimijoina ja kuntalain tarkoituksena on luoda puitteet kuntalaisten osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksien toteutumiselle kunnan toiminnassa ja edistää kunnan toiminnan suunnitelmallisuutta ja taloudellista kestävyyttä. Muutoksessa kuntien riittävä rahoitus järjestämisvastuun toteuttamiseksi tulee varmistaa ja huomioida myös rahoituksen laskennassa kuntien erilaiset tarpeet eri väestöryhmien, esi-merkiksi vieraskielisten palvelujen osalta. Kontiolahden kunta kannattaa ajatusta, että valtio sitoutuu korvaamaan tehtävävastuiden siirrosta aiheutuvat kustannukset täysimääräisesti.

Muutoksessa kuntien riittävä rahoitus järjestämisvastuun toteuttamiseksi tulee varmistaa ja huomioida myös rahoituksen laskennassa kuntien erilaiset tarpeet eri väestöryhmien, esimerkiksi vieraskielisten palvelujen osalta.

Malli ei vastaa suhdannevaihteluiden aiheuttamiin talouden epävarmuuksiin. Suhdanneherkän työllisyydenhoidon rahoitusvastuun kokonaisvaltainen siirto kunnille tilanteessa, missä kuntien

rahoituspohja kutistuu merkittävästi hyvinvointialueuudistuksen jälkeen, ei ole perusteltu. Lakiin tulisi kirjata valtion laajempi vastuunotto laajavaikutteisissa suhdannetilanteissa rahoituksen osalta (ns. perälauta).

Kuntalain tasapainoisen talouden vaatimus kunnille voi aiheuttaa kohtuuttomia sopeuttamistarpeita peruspalveluihin tilanteessa, jossa on vallalla pitkäkestoinen laskusuhdanne.

Kun kunnan rahoitukseen vaikuttaa työttömyyskehitys ja hyvien tulosten palkinta on hyvä tavoite, mikä tulisi kirjata myös toiminta-alueen keskinäisen palvelujen rahoitusmallin perustaksi. Ilman tätä kirjausta on riskinä, että kunnan kannustehyödyt ulosmitataan alueen keskinäisessä rahoitusmallissa.

Kontiolahden kunta kannattaa ajatusta, että valtio sitoutuu korvaamaan tehtävävastuiden siirrosta aiheutuvat kustannukset täysimääräisesti. Tämän lisäksi rahoituksen pohjana tulisi olla työvoimapalveluiden kaavailtujen tehtävien järjestämisestä aiheutuvat todelliset kustannukset, koska kuntien väestörakenne on erilainen ja palveluiden järjestämisessä korostuvat eri asiat. Esimerkkinä tästä on vaikkapa vieraskielisten palvelut, joiden tarpeen suhteen kunnat ovat hyvin erilaisissa tilanteissa. Tämän vuoksi on selkeää, että vieraskielisten palvelujen osalta rahoitus määritellään erikseen.

Lakiluonnoksen laskelmat on tehty vuoden 2019 kustannustoteutumien perusteella ja sen mukaan kunnille siirtyvien tehtävien kokonaiskustannus on arvioitu olevan noin 700 miljoonaa. Kuitenkin lakiluonnoksessa kaavailtu kunnille siirtyvä tehtäväkokonaisuus poikkeaa vuoden 2019 palelurakenteesta. Esimerkkinä vuoden 2022 keväällä käyttöön otetun uuden asiakaspalvelumallin kustannukset, joiden suuruudeksi on arvioitu 70 miljoonaa euroa. Tämän vuoksi Kontiolahden kunta pitää perusteltuna, että kuntien valtionosuuspohjaan siirtyvien tehtävien kustannukset määriteltäisiin siirtovuoden (2024) talousarvion perusteella.

Työvoimapohjan rajaan perustuvalla lakisääteisellä yhteistoimintamallilla kuntien kesken on keskeinen merkitys rahoituskokonaisuuteen. Sen heikkous on, että tehtävien rahoitus tulee joka kunnalle, mutta kustannukset ja järjestämistehtävät vain järjestäjille. Kannustinmallin eli työttömyysturvan uuden vastuunjakomallin ydintavoite puolestaan on ohjata työllistymiseen johtavaa tehokasta ja vaikuttavaa TE-palveluiden järjestämistä. Myös työttömyysturvavastuu ja sen hyvitys tulee joka kunnalle, mutta järjestämistehtävät puolestaan vain järjestäjille. Tämä tarkoittaisi, että lähtökohtaisesti suurimmassa osassa Suomen kuntia valta ja taloudellinen vastuu ovat epäsuhtaiset.

Siirtymäaika

Kuntakohtaisen TE-palvelujen rahoituksen nykytilan sekä tulevan tehtävien rahoitusmallin välillä on suuria eroja sen vaihdellessa -147 euroa/asukas ja +47 euroa/asukas. Tilanteeseen sopeutumiseksi esitetty kolmen vuoden siirtymäaika ei todellisuudessa toteudu. Ensimmäisenä kalenterivuonna rahoitus perustuisi 50 % laskennalliseen nykytilaan ja 50 % valtionosuuskriteereihin ja toisena kalenterivuonna 25 % laskennalliseen nykytilaan ja 75 % valtionosuuskriteeriin. Kolmannesta täydestä vuodesta lähtien rahoitus perustuisi valtionosuuskriteeriin. Koska tehtävät siirtyvät esityksen mukaan kunnille 1.12.2024, kestää siirtymäaika tosiasiallisesti esitetyn kolmen vuoden sijaan vain kaksi kokonaista vuotta ja yhden kuukauden. Kontiolahden kunta pitää sopeutumisaikaa liian lyhyenä ja sen tulisi olla todellisuudessa esitetyt kolme täyttä kalenterivuotta.

Laki työttömyysturvalain muuttamisesta (pois lukien 14 luku)

Erityisesti toivotaan näkemyksiä työttömyysturvaprosessiin ja sitä koskevaan toimivaltaan liittyen.

Asiakkaiden palveluun liittyvät tehtävät tulisi siirtyä kokonaisuutena, myös harkintaa vaativien työttömyysturvatehtävien osalta. Työttömyysturvatehtävän jakautuminen valtion ja kuntien toimivaltaan kuuluviin asioihin on epätarkoituksenmukaista. On vaikea uskoa, että työttömyysturvaan liittyvää vaativaa harkintaa ei osattaisi tai kyettäisi oppimaan kunnissa. Myös liiallisuuteen menevästä yksityiskohtaisesta sääntelystä tulisi luopua ja siirtää lain painopistettä mahdollistavaan suuntaan.

Laki työttömyysturvalain muuttamisesta 14 luku;

Laki työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta;

Laki työttömyyskassalain muuttamisesta

Erityisesti toivotaan näkemyksiä seuraavista:

- kunnan työttömyysetuusmenoon kohdistuvan rahoitusvastuun porrastusmalli
- eräiden kotoutumisesta annetussa laissa tarkoitettujen henkilöiden kohdalla sovellettavaksi ehdotettu poikkeus kunnan rahoitusvastuuseen työmarkkinatuesta
- ehdotus kunnan rahoitusosuuden perintää koskevan tehtävän hoitamisesta Kelassa myös peruspäivärahan ja ansiopäivärahan perusosan osalta
- edellä ehdotettujen muutosten vaikutus Kelan, työttömyyskassojen ja Työllisyysrahaston työmäärään mukaan lukien tietojärjestelmämuutokset ja näistä aiheutuvat kustannukset

-

Laki ulkomaalaislain muuttamisesta

-

Laki luonnontuotteita keräävien ulkomaalaisten oikeudellisesta asemasta annetun lain 8 §:n muuttamisesta

-

Laki valtionavustuksesta yritystoiminnan kehittämiseksi vuosina 2021 – 2028 annetun lain muuttamisesta

-

Laki palkkaturvalain muuttamisesta;

Laki merimiesten palkkaturvalain muuttamisesta

-

Laki Työkanava Oy –nimisestä osakeyhtiöstä annetun lain 4 §:n muuttamisesta

-

Laki ammatillisesta koulutuksesta annetun lain muuttamisesta

-

Laki kuntouttavasta työtoiminnasta annetun lain muuttamisesta

-

Laki vuorotteluvapaalain muuttamisesta

-

Laki sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevan Euroopan unionin lainsäädännön soveltamisesta annetun lain 6 ja 11 §:n muuttamisesta

-

Laki tulotietojärjestelmästä annetun lain muuttamisesta;

Laki tulotietojärjestelmästä annetun lain 13 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain muuttamisesta

-

Laki työsopimuslain muuttamisesta;

Laki merityösopimuslain muuttamisesta

-

Laki kunnan ja hyvinvointialueen viranhaltijasta annetun lain 3 a ja 37 a §:n muuttamisesta;

Laki valtion virkamieslain 5 a ja 9 c §:n muuttamisesta

-

Laki yhteistoimintalain muuttamisesta;

Laki työnantajan ja henkilöstön välisestä yhteistoiminnasta kunnassa ja hyvinvointialueella annetun lain 8 ja 9 §:n muuttamisesta;

Laki yhteistoiminnasta valtion virastoissa ja laitoksissa annetun lain 24 ja 25 §:n muuttamisesta

-

Laki toimeentulotuesta annetun lain muuttamisesta;

Laki eläkkeensaajan asumistuesta annetun lain 14 §:n muuttamisesta;

Laki kansaneläkelain 35 §:n muuttamisesta;

Laki sairausvakuutuslain 8 luvun 9 §:n muuttamisesta;

Laki sotilasavustuslain 11 §:n muuttamisesta;

Laki opintotukilain 6 §:n muuttamisesta

-

Laki sosiaaliturva-asioiden muutoksenhakulautakunnasta annetun lain 14 §:n muuttamisesta

-

Laki tuloverolain muuttamisesta;

Laki maatilatalouden tuloverolain 10 f §:n muuttamisesta;

Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 56 §:n muuttamisesta

-

Laki lasten kanssa työskentelevien rikostaustan selvittämisestä annetun lain 2 ja 3 §:n muuttamisesta

-
Laki rikoslain 47 luvun 6 §:n muuttamisesta;
Laki rikosrekisterilain 4 a §:n muuttamisesta;
Laki rikosrekisterilain 4 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain muuttamisesta

-
Laki työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien voimaanpanosta

Erityisesti toivotaan näkemyksiä seuraavista:

- **yhteistoimintasopimusten solmimiselle esitetty aikataulu**
- **henkilöstösiirrot ja henkilöstön asemaan liittyvät menettelytavat**
- **sitovien sopimusten ja vastuiden siirtyminen**

-
Laki työllistymistä edistävästä monialaisen tuen yhteistoiminnasta

Erityisesti toivotaan näkemyksiä asiakaskriteerin muutoksesta ja nuorten työllistymistä edistävästä monialaisen tuen yhteispalvelua koskevasta sääntelystä.

Uudistukseen sisältyy laki työllistymistä edistävästä monialaisesta yhteistoiminnasta. Tässä lakiehdotuksessa on yhdistetty nykyisin TYP-toimintana (Työllistymistä edistävä monialainen yhteispalvelu) sekä Ohjaamo-toimintana tunnettujen palvelujen kaltaisten toimintamallien monialaisen yhteistyön säätelyä tulevaisuudessa.

Ehdotuksen mukaan monialaisen tuen yhteistoimintamallin toimijoita olisivat työvoimaviranomainen, hyvinvointialue ja Kansaneläkelaitos, mutta kuntaa ei ole mainittu. Tämä estäisi monialaisen tuen piirissä olevien yhteistoiminta-alueelle kuuluvien asiakkaiden palveluprosessien yhteen sovittamisen kuntien muiden toimintojen, kuten esimerkiksi elinvoima- ja osaamispalvelujen kanssa tietosuojasyistä. Kontiolahden kunta pitää tärkeänä sitä, että kunta lisätään toimijoihin, jotta esityksen tavoitteet asiakkaan palveluiden yhteensovittamisesta kuntaekosysteemin kanssa onnistuisivat.

Laissa säädettäisiin erikseen nuorten työllistymistä edistävästä monialaisen tuen yhteispalvelusta, jolle työvoimaviranomaiset järjestäisivät toimintaedellytykset. Esityksessä jää avoimeksi, miten työllistymistä edistävä monialaisen tuen yhteistoiminta ja nuorten työllistymistä edistävä monialaisen tuen yhteispalvelu järjestetään siten, että toiminta ei olisi päällekkäistä ja ohjaus oikeaan palveluun olisi yhdenmukaista. Laissa säädettäisiin KEHA-keskuksen tehtäväksi hoitaa nuorten hyvinvoinnin ja pärjäävyyden tuen valmennuksen toteuttamista. Kontiolahden kunta toteaa, että valmennukset ovat tehtäväkokonaisuus, joka tulisi siirtää kuntien hoidettavaksi.

Ohjaamon ja työllisyyspalvelujen yhteydestä

Lain mukaan työvoimaviranomainen (=järjestämisvastuussa oleva kunta) järjestää toimintaedellytykset nuorten työllistymistä edistävä monialaisen tuen yhteispalvelulle. Se olisi viranomaisten ja muiden toimijoiden alle 30-vuotiaille nuorille tarjoamaa matalan kynnyksen monialaista neuvontaa, ohjausta ja palveluita, joiden tarkoituksena on edistää nuorten opiskelumahdollisuuksia, työllistymistä, toimintavalmiuksia ja hyvinvointia. Lain mukaan työvoimaviranomainen neuvottelee alueen muiden nuorten hyvinvoinnin edistämisen toimijoiden kanssa ja osapuolet sopivat yhteispalvelun organisoinnista ja kustannusten jaosta. Ehdotus integroi Ohjaamo-toiminnan kiinteäksi osaksi työllisyyspalveluja ja käytännössä työvoimaviranomainen (järjestämisvastuun omaava kunta), vastaa palvelun järjestämisestä ja toteuttamisesta. Vaikka esityksen luvussa 4, kohdassa 4.2.2.2 Vaikutukset kuntien talouteen -todetaankin, että Ohjaamotoiminnalle on työ- ja elinkeinoministeriön toimesta osoitettu viiden miljoonan euron vuotuinen rahoitus, joka on kanavoitu Ohjaamoille TE-toimistojen toimintamenojen kautta, tämä kohdennus ei ole TE-toimiston osalta ulottunut käytännössä Ohjaamoihin asti. Mainittu summa ei ole todellisuudessa ollut kyseiseen toimintaan kohdennettua resurssia kuntakokeilussa mukana oleville kunnille, vaan se on upotettu siihen laskennalliseen htv-resurssiin, jonka kuntakokeilukunnat ovat työnjohtoonsa kokeilun ajaksi saaneet. Ohjaamojen rahoituksesta ei ole säädetty erikseen edellä mainittua tarkemmin ja se tulisikin huomioida riittävästi tehtäessä laskelmia kuntien työvoimapalvelujen kustannuksista, jotta Ohjaamotoiminnan (=nuorten työllistymistä edistävä monialaisen tuen yhteispalvelu) rahoitus toiminnan muuttuessa lakisääteiseksi (Laki työllistämistä edistävästä monialaisen tuen yhteis-toiminnasta, 16§), turvattaisiin valtion taholta.

Muut huomionne esityksestä

Kommentoitavaa:

-

Mänttari-Tikka Ulla
Kontiolahden kunta - Kunnanhallitus 13.6.2022